

Mara, pioneren

Jessica Larsen

Baseret på en virkelig hændelse

Oktober 2018, Phnom Penh i Cambodja

Mara knappede sin nederdel og så sig i spejlet. Det var lidt sjovt på en lørdag at tage kirketøjet på, men det var en særlig lørdag. Det var generalkonference!

»Glæder du dig til kvindernes møde?« spurgte Mak (mor). Hun børstede Maras hår med hurtige, blide strøg. »Jeg vil gerne have, at du prøver at lytte så godt, du kan.«

»Ja! Jeg håber, de fortæller pionerhistorier!« Dem kunne Mara bedst lide.

»Det gør de måske,« sagde Mak. »Ved du godt, at din far er pioner?«

Mara blev forvirret. Hendes far havde aldrig trukket en håndkærre.

»Hvordan er han pioner?« spurgte hun.

Mak nikkede hen mod vinduet, mod floden. »Han fiskede der, da han mødte missionærene. Han var den første i sin familie, der blev døbt,« sagde Mak. »Det gør ham til pioner! Nå, lad os finde din bedstemor.«

Yiay (bedstemor) ventede på dem i forstuen. Maras

forældre og bedsteforældre boede sammen allesammen. Yiay hjalp med at tage sig af Mara, når hun kom hjem fra skole og hendes forældre arbejdede. Nu stod Yiay ved knallerten, der skulle transportere dem til byen.

»Kirken har kun været i Cambodja i 25 år,« fortalte Mak Mara, mens hun åbnede døren og skubbede knallerten ud på gaden. »Så vi er alle pionerer. Selv dig!«

»Hvordan er jeg pioner?« tænkte Mara, mens hun hoppede op på knallerten. Mak kørte med Yiay bagerst og Mara i midten. Mara holdt godt fast, mens de zigzaggede i de fyldte gader.

Da de kørte forbi en café, bølgede der en duft af te over dem. Næsten alle her drak te. Men ikke Mara. Hun fulgte visdomsordet. Mara smilede. Det var en måde, hun var pioner på!

Da knallerten svingede om et hjørne, så Mara et *wat*, et buddhistisk tempel. Det røde spidse tag hævede sig over de andre bygninger. Munke med afbarberet hår og orange kåber sad og studerede i gården.

Mara vidste, at de fleste mennesker i Cambodja var buddhister. De troede ikke på Jesus Kristus. Men det gjorde Mara. »Det er en anden måde, jeg er pioner på,« tænkte Mara. Og i dag skulle hun lytte til profeten!

Da knallerten svingede ind på parkeringspladsen, så Mara mange kvinder ankomme. Nogle var gået eller havde taget knallerten. Andre ankom i en *tuk tuk* – en trehjulet ladvogn. Mange af kvinderne havde kjoler eller nederdele på, ligesom Mara. Og nogle havde *sampots* på, smukke lange nederdele af farverigt, mønstret stof.

Mara, Mak og Yiay satte sig ned i kirkesalen med de andre kvinder. Generalkonferencen var faktisk blevet afholdt en hel uge før i Salt Lake City i USA. Men nu var folk i Cambodja i stand til at se den transmitteret på deres sprog khmer. Mara talte både engelsk og khmer derhjemme, og hun havde også fransk i skolen. Men mange cambodjanere talte kun khmer.

Den første taler sagde ikke noget om pionerer. Men den anden taler fortalte en historie om at gå op ad en

stejl jordvej på vej hjem fra skole. Den blev kaldt »dren-gestien«, og sommetider tog hun sine sko af og gik barfodet. Hun ville gerne gøre svære ting, så hun kunne være pioner! Mara smilede, da hun tænkte over alle de måder, *hun* var pioner på.

Den sidste taler var profeten. Han stod rank. Mara lyttede ekstra nøje efter. »Jeg opfordrer jer til at læse Mormons Bog begyndende nu og indtil slutningen af året,« sagde han. »Himlene vil åbne sig for jer. Herren vil velsigne jer.«

Mara vidste, at det ikke ville blive let at læse hele Mormons Bog igennem. Hun så rundt på kvinderne omkring sig. De havde alle valgt at følge Jesus Kristus. Alle var de kommet i aften for at lytte til profeten. Hun ville følge profeten, akkurat som de gjorde. Hun ville være en pioner. ●

Forfatteren bor i Texas i USA.

Ved oktoberkonferencen 2018 bekendtgjorde præsident Russell M. Nelson også, at der ville blive bygget et tempel i Cambodja!